

Woensdag 12 oktober

Febby is gisteravond gearriveerd op de Missie. Vanmorgen was ze bij de ochtendwijding, waar Gibson inderdaad moeite had om uit de Bijbel te lezen. Maar Avice is vandaag begonnen om de elektra aan te leggen. Hij doet dat samen met Rafael. Dus eind deze week hebben we ook weer licht in de kerk.

Met Febby afgesproken dat we naar de Mbaya Musuma school gaan om te zien hoe het daar gaat. We gaan te voet, ondanks de hitte. Gisteren heb ik een pet gekocht om mijn hoofd een beetje te beschermen tegen de zon. Onderweg krijg ik enthousiaste verhalen van Febby. Ze zijn op de Missie echt bezig om vooruitgang te boeken en de kliniek komt weer meer in beeld bij het District. Zo was er in juni weer een team met een mobiele ziekenhuis en er zijn toen veel patiënten geopereerd. Ze kwamen zelfs uit Lusaka voor behandeling. Ook zijn er dit jaar meer groepen van Chikankata (voor opleiding verplegend personeel) geweest om praktisch te werken in de kliniek hier. Hiervan komen forse bedragen binnen. Van een fietsersgroep uit Amerika, die elk jaar de Missie aandoen, heeft de Missie een behoorlijk bedrag ontvangen om een kippenfarm te bouwen. Het doel is tweeledig, nl. de productie van slachtkippen en eieren. Febby is bezig om met het management team plannen te ontwikkelen om de Missie zelfstandiger te maken. Ze heeft er natuurlijk ook tijd voor, maar zaken doen zit haar ook in het bloed. Ze weet met haar charmante benadering en overtuigingskracht de mensen mee te krijgen. Daardoor wordt er ook serieuzer gewerkt op de Missie.

Bij de school ontmoeten we een deel van het team. Ook daar veranderingen in de vorm van een nieuw schoolhoofd. Verder is de school aangesloten op het elektriciteitsnet en er zijn meer toiletten bijgebouwd. Ook zijn er ontwikkelingen op drinkwater gebied. Weliswaar wordt dit gedaan met fondsen van donoren, maar blijkbaar zit men er achteraan om dit voor elkaar te krijgen. Destijds heeft FCMH, samen met Wilde Ganzen, gezorgd dat de school werd gebouwd, nu krijgen 900 kinderen daar les. Toch mooie ontwikkelingen, nietwaar. Febby vraagt nog naar Cheelo, een weesmeisje, die bij ons tot haar vijfde jaar in het weeshuis is opgegroeid. Ze wordt uit de klas gehaald en komt op haar knieën een hand geven. Ze ziet er niet erg fris uit, haar schooljurk is gescheurd en draagt geen schoenen. Febby verzoekt haar om haar verzorgers naar de Missie te sturen voor een gesprek hierover. Er is een samenwerking is gevormd van weeshuizen om elkaar te ondersteunen voor opvang. Op de Missie zijn we ingericht om kinderen tot 5 jaar te hebben. Daarna gaan ze terug naar familie. Maar in het geval van Cheelo, bij blijkbaar slechte verzorging, is het beter om haar naar een weeshuis over te plaatsen waar kinderen van haar leeftijd het goed hebben. Febby wil daar voor Cheelo duidelijkheid over hebben.

Buiten de poort is een nieuwe winkel gebouwd voor de verkoop van landbouwproducten, zoals zaden, beschermingsmiddelen, chemicaliën, kunstmest, etc. Hiermee worden deze zaken meer bereikbaar voor de community en dat is goed.

De babykleertjes die ik heb meegenomen, heb ik inmiddels aan Lafter gegeven. Even later komt Bridget me waarschuwen dat er een tweeling is geboren op de verloskamer en ze de moeder wat kleertjes willen geven. Kan ik foto's daarvan maken? Natuurlijk en de moeder is er erg blij mee. Nog een paar uurtjes rusten dan wordt ze ontslagen.

's-Avond zit ik nog een poos met Febby om het reilen en zeilen van de Missie door te nemen. Veel komt langs, naast zorgen zijn er veel dingen gebeurt de afgelopen maanden om dankbaar voor te zijn. Dat we bv. nog steeds geen betaalde dokter hebben is iets wat zorgen baart. Friday werkt hard maar op basis van vrijwilligheid, waar

een kleine vergoeding tegenover staat. Hij heeft gesolliciteerd voor een baan bij de overheid, maar alle sollicitaties zijn weggegooid vanwege corruptie. Kandidaten probeerden het team van beslissers met geld om te kopen om zo een aanstelling te krijgen. De procedure moet nu opnieuw worden gedaan wat weer maanden kost. Friday moet dus ook opnieuw zijn sollicitatie indienen.

Donderdag 13 oktober

Vanmorgen heeft Gibson een kleine zaklantaarn meegenomen om uit de Bijbel te lezen. Vandaag heeft hij ook wel een erg lange preek. De mensen willen aan het werk en verliezen zo interesse. Zal het met Bbuna bespreken.

Vanmorgen is Theresa op de Missie. We hebben een lang gesprek onder het genot van een kop koffie. Zij heeft ook opgemerkt dat er vooruitgang wordt geboekt en dat de sfeer goed is. Er zijn nieuwe initiatieven en er wordt beter samengewerkt. Feby wordt gewaardeerd en gerespecteerd. Voor de board in Zambia is een update nodig. We spreken af dat we beiden een paar mensen gaan benaderen om te vragen of ze de board willen versterken. Bij het mobiel hospitaal was een dokter die hier is geweest toen de oprichter van de Missie, Pookie Evans, nog leefde. Hij was zeer verrast wat hier allemaal wordt gedaan. Hij wil langskomen en kennis met me maken. Hij heeft gezegd dat hij wel in de board mee wil werken en zich wil inzetten voor de Missie. Hij heeft veel contacten in de medische wereld. Zijn naam is Kelvin. Feby heeft al contact met hem gehad en er komt een bezoek. We wachten maar af wat hiervan de bedoeling is.

Naast Obed is er op de groentetuin iemand bij aangenomen. Een jonge knaap en op dit moment groeit er op de kleine groentetuin veel groente. Elke dag wordt er verkocht, vooral grote witte kolen. Feby laadde gisteren een auto vol met kool om bij te school te brengen. Ook wordt er in Mazabuka geleverd bij het Districtskantoor voor medische zorg. Feby kent veel mensen in Mazabuka en aan iedereen wordt kool verkocht.

Vrijdag 14 oktober

Vanmorgen weer eens een uitgebreide ronde over het terrein gemaakt. De aannemer is druk bezig om de eerste muren van de kippenfarm te metselen. Ondanks de warmte gaan zulke projecten gewoon door. In de apotheek een aantal foto's gemaakt van het magazijn. Van het geld wat we als FCMH hebben gegeven voor extra medicijnen is alles besteed en het ziet er prachtig uit. De airco in het magazijn werkt ook goed, je zou er zo even gaan zitten om af te koelen. De kool op de tuin is inmiddels uitverkocht, maar nieuwe bedden zijn alweer ingericht. Ook zijn er zaai-bedden voor tomaten, broccoli en bloemkool. Voor de laatste twee heb ik voor zaad uit Nederland gezorgd. Ik praat een poosje met de nieuwe laborant Feston. Het blijkt dat twee lab. machines niet meer kunnen worden gebruikt omdat het onderhoud ervan is opgehouden en er ook geen reactiemateriaal meer beschikbaar is. Ik vraag hem om voor deze machines een update op papier te zetten met investeringen, zodat we in Nederland naar sponsors kan zoeken.

Ik heb een extra tweede hands laptop meegenomen om op te Missie te gebruiken voor data opslag. Als ik het voor Feby uitprobeer werkt het niet lekker. Ik zet van mijn laptop een rapport over vanuit Word 2010 (Windows 7) naar Word 2003 (WindowsXP) en dat wordt een rommeltje. Een dosx file

kan niet worden gelezen. Ik stel bij Febby voor om deze laptop van de hand te doen aan iemand die wat meer van een computer wel ontdekken. Peter is dat terecht?

Febby krijgt ook een telefoontje uit Mazabuka van Social Welfare of in het weeshuis nog een baby van een maand kan worden opgenomen. Samen praten we daar nog even over door. Ik denk wel dat het doorgaat, maar het kost weer extra want je kan zo'n baby niet volproppen met maïspap. Hier moet echt poedermelk voor baby's voor worden gekocht. Febby is erg met het weeshuis bezig om ook de care mothers kennis bij te brengen wat er allemaal nodig is om baby's te verzorgen. Daarbij wordt ook gelet op hygiëne. Binnenkort hebben we dus zes baby's.

Na de middag maakt ik met Spencer een tochtje met de Hilux naar de Chifumpu school. Deze school is destijds ook met financiën uit Nederland gebouwd. Ziet er goed uit daar en de bomen groeien goed. De mangobomen hangen vol met vruchten. De waterpomp is ook geïnstalleerd, een hele uitkomst voor de school om een eigen watervoorziening te hebben. Hierna rijden we door naar de Mayfield farm van de familie Green. David is alleen thuis, de rest van de familie is in Cape Town en zijn vrouw Verona is een dag naar Lusaka. We drinken koffie met een stroopwafel. We kletsen wat bij en krijg o.a. te horen dat David de boerderij van de Shentons voor vijf jaar heeft geleased om daar het bedrijf van Bob en Barbara voort te zetten. Barbara blijft wel gewoon in haar huis op de boerderij wonen. Een hele opluchting omdat is gebleken dat vader en zoon Green moeite hebben om samen te werken. Ik vraag David of hij in de board van de Missie mee wil doen. Tot mijn verrassing stemt hij daar in toe. Hij wil ook wel meedoen in de tekeningsbevoegdheid voor cheques van de Missie. Ook dat is prettig omdat de farm dichtbij de Missie is. Nu zijn Theresa en Rodney Anderson bevoegd, beiden op een uur rijden van de Missie. David zit op 20 minuten, dus veel dichterbij.

Op de Missie terug zie ik een grote groep vrouwen bezig om de kerk voor zondag in te richten, want zondag wordt er een soort inwijdingsdienst gehouden waarbij alle kerken uit de omgeving zijn uitgenodigd, Men verwacht veel mensen in de dienst en er moet voor eten worden gezorgd, dus het wordt weer een hele happening. Ook Febby en ik zullen daar een rol hebben, maar daarover zondag meer. Theresa heeft beloofd om ook te komen en ook Aggrey met zijn gezin.

Ik dacht voor vandaag niet zoveel te schrijven, maar als ik eenmaal begin en staat er zo weer een stuk op de laptop.

Zaterdag 15 oktober

Vandaag is het ook hard werken geblazen voor de leden van de kerk. Al vroeg komt een zoon van Rafael een geit brengen. Hij mag nog even rondlopen, maar dan wordt hij geslacht. Even later worden 10 kippen gebracht. Al het vlees is voor de bijeenkomst van morgen. Om zes uur zijn de eerste vrouwen al bezig met koken op houtvuren. Dat gaat zo de hele dag zo door, tot negen uur 's-avonds. Het geeft een hele drukte op het grasveld tussen mijn huisje en de kerk aan de overkant. We mogen de kerk niet meer in want de vloer is in de rode was gezet. Daarom is de morgenwijding vanmorgen buiten op het grasveld. Later op de dag gaan vrouwen de kerk verder aankleden met grote gordijnen achter op het podium en de vloer wordt nogmaals gedaan met rode was. Het gaat er prachtig uitzien. Op het podium wordt ook het grote kruis tegen een dakbalk gespijkerd. 's-Middags komen leden van de kerk oefenen in de diverse koren. Zingen zal er zeker bijhoren morgen.

Bbuna komt me een programma op papier brengen voor morgen. We beginnen om half negen staat daarop. Het zal wel een Afrikaanse tijd zijn, want meestal wordt het veel later.

Bij de kippenfarm wordt ook nog hard gewerkt. De eerste muren worden op gemetseld. Het bestaat uit twee ruimten met een opslagruimte in het midden.

Zelf zit ik bijna de hele dag binnen om mijn diverse bijdragen voor morgen voor te bereiden en op papier te zetten.

Zondag 16 oktober

Ik sta om zeven uur op. Buiten zijn alweer mensen bezig bij de kerk en de eerste vuren branden. Zelf moet ik nog even de laatste gedachten op papier zetten. Gibson komt aandragen met een geluidsinstallatie, een microfoon en een laptop met muziek erop. Nu maar hopen dat de stroom niet

wordt afgeschakeld voor het landelijke energiebesparing. Zondag is er in de regel geen stroom van 's-morgens vroeg tot 's-avonds laat. Bloemen worden geplukt en in de kerk gezet als aankleding. Extra banken worden overal vandaan gehaald, zodat veel aanwezigen kunnen zitten. Over de dakbalken worden twee kleuren toiletpapier gehangen als slingers.

Theresa is er al om half negen, want dan zou het programma beginnen toch, nee hoor. Er zijn bijna nog geen mensen en de voorbereidingen gaan nog door. Daarom gaat Theresa maar in het weeshuis bij de kinderen kijken en met ze spelen. Als ik daar ook even ga kijken, zijn ze net gewassen en worden ze in de vaseline gezet. Mooi hoor die glimmende kinderen. Niemand huult meer voor mij en ik mag ze zelfs even kietelen en dan gaan ze lachen. Het ijs is gebroken in deze hitte hier.

Er komen hoe langer hoe meer mensen. Ik zie bekenden van andere kerken van hier in de buurt. Ook is er een groep uit Chirundu, zeker op 4 uur rijden van de Missie. Om kwart voor tien begint het programma. Na een kort gebed door Gibson is daar het uur "u" om door mij het lint door te knippen, wat voor de deur van de kerk is gespannen en we naar binnen kunnen. Alles is uit de kast getrokken.

Op het podium staan gemakkelijke stoelen voor de voornaamste gasten. Gibson heeft de leiding van de dienst. Na gebed en (koor)zang is het tijd voor toespraken, Febby, Theresa, Wout en Bbuna. Meer koorzang, waarbij alle kinderen de kerk uit worden gezet, want er is te weinig ruimte om een koor op te stellen. Het zit werkelijk propvol en heet dat het is. Gelukkig heb ik een flesje water bij me. Buiten staan ook emmers water om te drinken. Alle mensen kunnen niet naar binnen en buiten zitten er ook. Bbuna krijgt gelegenheid om de kerk in te wijden. Daarna zijn er weer toespraken. Theresa

moet eerder weg en moet ons helaas om elf uur verlaten. Meer optredens van koren en dan ben ik aan de beurt om de preek te houden over "de handen en voeten van Jezus" (Lucas 24 vs. 36: 52). Gibson vertaald me. Het is doodstil in de kerk en iedereen luistert aandachtig. Mooie momenten om te doen. Na het amen klinkt er een applaus. Het wordt tijd voor een break en iedereen stroomt naar buiten voor en plekje n de schaduw. Later blijkt na telling, dat er meer dan 300 mensen zijn. Het was de bedoeling dat we weer naar binnen zouden gaan, maar daar komt niks van terecht. Ik maak snel even een kop koffie voor mijzelf en buiten is er Chiwantu (sweet bier), een soort maisdrank zonder alcohol. Men is daar hier gek op om te drinken. Alle banken worden naar buiten gesjouwd en in de schaduw op het grasveld gezet. Er volgt meer optredens met dans van koren van de diverse kerken. Wat een happening. Om half drie wordt de dienst afgesloten. Iedereen heeft genoten. Het wordt tijd voor het eten. Alles is klaar en men zit in groepen op het grasveld. Er is voldoende voor iedereen. Kip, geit, groente en nshima (dikke maïspap). Natuurlijk eerst handen wassen en daarna eten met je handen uit de grote schalen. Er is een extra geit geslacht. Om vier uur kan het opruimen beginnen, nadat de gasten langzamerhand zijn vertrokken.

Om half vijf heb ik met Spencer afgesproken om een wandeling te maken in de omgeving.

Langzamerhand ben ik wel toe aan wat beweging. De rest van de dag doe ik niet veel meer. Mijn hoofd zit vol van alle indrukken van vandaag.

Febby	manager missie, EHT gezondheidswerker
Gibson	verpleegkundige/lid spiritual committee
Avicé	onderhoudsman
Rafaël	tuinman
Bridget	verpleegkundige
Friday	Arts in het ziekenhuis (als vrijwilliger)

Theresa	Boardmember FICM Zambia, dochter oprichter Missie
Obed	tuinman
David Green	blanke boer
Barbara Shenton	blanke boerin, op 20 min. rijden bij de missie vandaan.
Rodney	Boardmember FICM Zambia
Bbuna	pastor en ass. manager
Spencer	chauffeur